

[Finansministeren.]

der, som det fremgår af det lovforslag, vi har til behandling, også skal træde i stedet for skattelettelse for indskud.

Standardfradraget omfatter i øvrigt også andre udgifter, som sømændene ikke behøver at afholde for at få fradrag. Det gælder således præmier til kapitalforsikringer. Standardfradraget er jo indført i sømandsbeskatningen af praktiske grunde, og ideen med standardfradraget er netop, at det indrømmes uanset størrelsen af skatteyderens udgifter af den pågældende art.

De såkaldte opsparingsordninger er af flere grunde vanskelige at passe ind i en sømandsskatteordning. Sømændene vil desuden i mange tilfælde på grund af opholdet om bord være afskåret fra at foretage indskud; men som jeg ved første behandling udtalte i mit svar til det ærede medlem hr. Mose Hansen, der også beskæftigede sig med disse problemer, kan sagen jo tages op i det udvalg, der nu skal gennemgå reglerne om sømandsbeskatningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Værneting i ægteskabssager).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 85) findes i tidenden sp. 2536, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 833).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Wingsøe: Selv om det foreliggende lovforslag kun vil medføre ny affattelse af to paragraffer i retsplejeloven om værneting i ægteskabssager, har det alligevel givet udvalget anledning til at afholde 6 møder og have 2 samråd med den højtærede justitsminister.

I udvalget har man bl. a. drøftet det af flere ordførere under første behandling rejste spørgsmål: hvorvidt det var rigtigt helt at udelade en tidsfrist i tilfælde, hvor en sagsøger, der tidligere har haft bopæl her i landet, ønsker at anlægge ægteskabssag. Den højtærede justitsminister har under samrådet udtalt, at han ville mene, at domstolene i tilfælde, hvor det må anses for tvivlsomt, om sagsøgeren har en fastere tilknytning til landet, vil statuere, at den pågældende kun har haft ophold her i landet, men ikke bopæl og derfor ikke vil kunne påberåbe sig den nævnte adgang til at anlægge ægteskabssag. Udvalget har herefter ikke ment, at der var tilstrækkeligt grundlag for at ændre den foreslåede bestemmelse.

Herudover blev der fra flere sider i udvalget fremsat ønske om, at nogle af bestemmelserne i den gældende lov blev opretholdt. Efter nogen drøftelse gav udvalgets medlemmer med større eller mindre glæde således tilslutning til, at man bibeholdt den gældende lovs bestemmelser om, at der kan anlægges ægteskabssag, hvis begge ægtefæller er danske statsborgere, idet man dog har indføjet det forbehold, at sagsøgte ikke modsætter sig sagsanlæg ved dansk domstol, ligesom udvalget enedes om at foreslå den gældende lovs bestemmelser om anlæg af omstødsessag opretholdt, såfremt ægteskabet er indgået her.

Den højtærede justitsminister har i øvrigt med vanlig elskværdighed tiltrådt de af udvalget foreslåede ændringer. Når ikke alle udvalgsmedlemmer var lige velvilligt indstillet over for spørgsmålet om at bevare de nævnte bestemmelser, skyldtes det, at man ved opretholdelsen af disse afviger fra det tilsvarende forslag, der er fremsat i det norske storting.